

כָּלֵהוּ בְּצַרוּפָּא דְשָׁמָא חָד, דְּהָוָה מְכוּוֹן פְּהֵנָּא כַּד פְּרִים
יְדוּי בְּעֵשְׂרִין וּתְרִין אֲתוּוֹן וְגַלְיָן וְכוּלָם הִיוּ מִתְחַבְרִים בְּצִירוּף שֶׁל שָׁם

אחד שהיה מכוון בו הכהן כאשר הוא היה נושא את כפיו כי אז הוא היה מכוון בכ"ב אותיות
החוקות של שם כ"ב שהוא שם מ"ה ואדנ"י מלא שלבושו הוא אנקת"ם פסת"ם פספס"ם
דיונס"ם [דק] שיש בו כ"ב אותיות שהוא לבוש אל שם מ"ה ואדנ"י מלא שגם בזה יש כ"ב

אותיות (מק"מ).

אור הרשב"י

באתב"ש ך' תמורתה ת' באלב"ם ותחת ת' מ'
באי"ק (השם הרביעי) י' תמורתה מ'
באתב"ש ותחת מ' ד' באי"ק א' תמורתה י'
באי"ק ר' תמורתה ו' באח"ם בט"ע.

י' תמורתה מ' באבג"ד ותחת מ' נ' באתב"ש
ה' תמורתה ו' באבג"ד ותחת ו' ס' באי"ק ו'
תמורתה פ' באתב"ש ותחת פ' י' באח"ם
בט"ע ה' תמורתה ו' באבג"ד ותחת ו' מ'
באח"ם בט"ע ופ"י המפרשים בשם זה כי לכל
א' מהד' שמות הנזכר לו סגולה בפ"ע. הא'
אנקת"ם הוא טוב להשמיע תפלה ופירושו
שומע אנקת תמים. הב' פסת"ם הוא נותן
פסת בר לצריכים מזון. הג' פספס"ם מלשון
(בראשית לו ג) ועשה לו כתונת פסים והוא
נותן בגד ללבוש. הד' דיונס"ם והוא עושה
ניסים ונפלאות. ובהם נשתמש יעאע"ה
באמרו (שם כח כ) אם יהיה אלקים עמדי
ושמרני כו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש.
זהו צרוף מוצא השם מברכת כהנים ולא
מצאנו מי שידבר בזה השם יותר.

[דק] ובביאור שם זה עיין במש"כ הפרדס
רמונים להרמ"ק – שער כא פרק יד וז"ל:
השם בן כ"ב ונקרא בן מפני שיש בו כ"ב
אותיות ויחסו רבי נחוניא אל התפארת וכן
הסכימו המפרשים וזהו:

אנקתם פסתם פספסים דיונסים והוא יוצא
מברכת כהנים וזהו סדורו.

י' תמורתה א' באי"ק א' ב' תמורתה מ'
באח"ם בט"ע ותחת מ' נ' באתב"ש נ' ר'
תמורתה ק' באבג"ד ק' כ' תמורתה ת'
באלב"ם ת' ך' תמורתה ת' באלב"ם ותחת ת'
מ' באי"ק (השם השני) י' תמורתה פ' באח"ם
בט"ע ה' תמורתה ו' באבג"ד ותחת ו' ס'
באי"ק ו' תמורתה מ' באח"ם בט"ע ותחת מ'
ת' באי"ק ה' תמורתה ו' באבג"ד ותחת ו' מ'
באח"ם בט"ע (השם השלישי) ו' תמורתה פ'
באלב"ם י' תמורתה מ' באתב"ש ותחת מ' ס'
באי"ק ש' תמורתה י' באלב"ם ותחת י' פ'
באח"ם בט"ע מ' תמורתה ס' באי"ק ר'
תמורתה מ' באח"ם בט"ע ותחת מ' י'

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

בזמן שהיתה צניעות בעולם הכהנים היו מברכים בשם הקדוש משרבו הפרצופים הזכירו רק את כינוי

וְתֹאנָא, כִּד הוּה צְנִיעוּתָא בְּעֵלְמָא, הוּה מְתַגְלִיָּא
שְׂמָא דְא לְכֻלָּא ולמדנו שכאשר היתה צניעות בעולם והיו

שומרים על קדושת השם אז שם זה היה מתגלה לכל ע"י שהכהנים היו מברכים בשם זה את העם בקול רם ועי"כ היו שומעים אותו כולם. **מְדַאֲסֵנִי חֲצִיפוּתָא**
בְּעֵלְמָא, סְתִים בְּאֲתוּוֹי אמנם כאשר התרבתה החציפות בעולם ורבו

הפרוצים שהשתמשו בשם זה שלא כראוי אז היו הכהנים סותמים את שם זה באותיותיו ולא מזכירים אותו בקול אלא מבליעים אותו בנעימת אחיהם [קסח]. **יְכַד הוּה**
מְתַגְלִיָּא. בְּהֵנָּא מְכוּוֹי, וְשְׂמָא מְתַפְרֵשׁ כי בזמן שהיה ניתן לגלות

את השם אז הכהן היה מכוון בו ועי"כ השם היה מתפרש והיה יוצא מפה הכהן הגדול מאליו [קסז]. **בְּמַאי מְכוּוֹי** ובמה היה הכהן מכוון. **מְכוּוֹי בְּסִתְיָמָא דְטָמִיר**
וְנָנִיז, וּמְתַגְלִיָּא וּמְתַפְרֵשׁ אלא הוא היה מכוון בשם בן כ"ב שהוא סתום

אור הרשב"י

בנעימת אחיו הכהנים. [קסז] כדאיתא בפרי עין חיים – שער יום הכפורים – פרק ב' דע, כשהיה מזכיר כ"ג שם המפורש, היה יוצא מאליו מפיו, ולזה לא אמר כשהיה מזכיר, רק יוצא מפי כ"ג, כי מאליו יוצא, והיו כולם שומעים אותו, וז"ס בכל המקום אשר אזכיר וכו', ולא אמר תזכיר ר"ל אינו מזכירו.

[קסח] וכדאיתא בקידושין דף ע"א עמוד א' ת"ר: בראשונה שם בן שתיים עשרה אותיות היו מוסרין אותו לכל אדם, משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים שבכהונה, והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים. תניא, אמר רבי טרפון: פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לדוכן, והטיתי אזני אצל כהן גדול, ושמעתי שהבליע שם

הלימוד היומי

ונעלם וגנוז ועי"כ היה השם מתגלה ומתפרש. **מִדְּאִסְגֵי חֲצִיפוֹתָא**
בְּעֶלְמָא, סְתִים כְּלָא בְּאַתְוּוֹן רְשִׁימִין אמנם שהתרבתה החוצפה
בעולם אז היה נסתם השם בכל אותיותיו הרשומות והיו מזכירים רק את כינויו שהוא שם
אדני".

משה רבנו אמר י"ג מידות רחמים לאחר חטא העגל וט' מידות רחמים לאחר
חטא המרגלים ואת כ"ב מידות הללו אומר הכהן הנושא כפיו

וְתָא חֲזִי, דְּכָל הֲגֵי עֶשְׂרִין וְתַרְיַן אֲתוּוֹן (ס"א רחמי) (ס"א דְּכָל
הֲגֵי כ"ב מְכִילָן דְּרַחֲמֵי), (דף קמ"ז ע"א) **מִשֶּׁה אֲמַרְן בְּתַרֵי זְמַנֵי** בא

וראה שכל אלו הכ"ב מידות של רחמים שיש בא"א ובז"א משה אמרם בשתי פעמים.
זְמַנָּא קְדַמָּאָה אָמַר, תְּלִיסַר מְכִילָן דְּעֵתִיקָא דְּעֵתִיקִין
סְתִימָא דְּכְלָא, לְנַחְתָּא אֵלִין לְאַתָּר דְּדִינָא אֲשֶׁתִּכַּח,
לְאַכְפִּיא לְהוּ פעם ראשונה הוא אמר את י"ג מידות של הפרצוף העתיק מכל
העתיקים שהוא א"א שהוא נעלם מהכל בכדי להוריד את י"ג מידות הרחמים אל מקום
שהדין נמצא בו ועי"כ הוא יכניע את כל הדינים, כי אז משה אמרם בכדי להכניע את הדינים

שנמצאו במעשה העגל. **זְמַנָּא תְּנִינָא, אָמַר תְּשַׁעָה מְכִילָן**
דְּרַחֲמֵי, דְּכְלִילָן בְּזַעִיר אַנְפִין, וְנִהִירִין מַעֲתִיקָא
סְתִימָאָה דְּכְלָא ופעם שניה משה אמר ט' מידות של רחמים הכלולים בדיקנא
דז"א שהם מאירים מכח א"א שהוא נעלם מהכל בכדי לבטל מישראל את דיני חטא
המרגלים. **וּפְלָהוּ כְּלִיל כְּהֵנָּא כַּד פְּרִים יְדוּי לְבָרְכָא עֲמָא**

הלימוד היומי

ואת כולם כולל הכהן כאשר הוא נושא את כפיו בכדי לברך את העם, וּמִשְׁתַּכְּחֵן
 דְּמַתְּבָרְכִין בְּלִהוּ (ס"א על"אין) עֲלֵמִין בְּסִטְרָא דְרַחֲמִי,
 דְּאִתְּמַשְׁכֵּן מֵעֵתִיקָא טְמִירָא סְתִימָאָה דְכֻלָּא ואז ע"י ברכת
 כהנים נמצא שמתברכים כל העולמות מצד הרחמים שנמשכים מא"א הנעלם והסתום מכל

הפרצופים.

צריך הכהן לכוון בכל אלו הסודות הנעלמים ובכל אלו המדרגות של כ"ב
 מידות הרחמים

וְכֹל הַגִּי עֲשָׂרִין וְתַרְיַן אֲתוּוֹן, מְכִילָן סְתִימָאן. יְבָרְכֶךָ
 יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ ואלו הכ"ב אותיות שיש בשם מ"ה ובשם אדנ"י שורשן הוא

מכ"ב מידות של רחמים הנעלמות שיש בא"א ובז"א שהם כלולים ביברכך ה' וישמרך וגו'
 שאומרים הכהנים בברכת כהנים, אֵלִין תֵּלַת קְרָאִי כי אלו ג' הפסוקים הם כנגד
 נה"י דתבונה שהם המוחין של אלו השמות מ"ה ואדנ"י מלא, וְתֵלַת שְׁמָהן
 דְּתַרְיַסְר אֲתוּוֹן כְּלִילָן לְקַבְּלֵיהוֹן ובג' הפסוקים ההם יש ג' שמות הוי"ה

שהם י"ב אותיות שהם כלולים כנגד הג' מוחין, מאחר שכל שם הוי"ה הוא כנגד מוח אחד,
 וּבְכֻלָּא אֲתַכּוּוֹן כְּהֵנָּא ובכל זה היה מתכוון הכהן. וְכֹל עֲלָאִי
 וְתַתָּאִי מְתַבְּסְמֵן בְּעֲשָׂרִין וְתַרְיַן אֲתוּוֹן, דְּסְתִימִין בְּהַגִּי
 תֵּלַת קְרָאִי, לְקַבֵּיל עֲשָׂרִין וְתַרְיַן (אֲתוּוֹן) מְכִילָן דְרַחֲמִי
 דְּכֻלָּא כֻלָּא ואז כל העליונים והתחתונים היו מתבסמים באלו הכ"ב אותיות של שם

מ"ה ושם אדנ"י מלא הסתומים באלו ג' הפסוקים של 'יברכך' 'יאר' 'ישא' שהם כנגד כ"ב

הלימוד היומי